

Protokol om visse bestemmelser angående Frankrig

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,
SOM ØNSKER at løse visse særlige i øjeblikket bestående problemer i overensstemmelse med Traktatens almindelige målsætning,
ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne Traktat:

I. Afgifter og støtteforanstaltninger

(1) Kommissionen og Rådet foretager hvert år en undersøgelse af det system af eksportstøtteforanstaltninger og særlige importafgifter, som anvendes i franc-området.

I forbindelse med denne undersøgelse giver den franske regering meddelelse om de foranstaltninger, som den påtænker at træffe med henblik på en nedsættelse og rationalisering af støttens og afgifternes størrelse.

Den gør ligeledes Rådet og Kommissionen bekendt med de nye afgifter, som den påtænker at indføre som følge af en udvidet liberalisering, og med de ændringer i afgifter og støtteforanstaltninger, som den har i sinde at foretage inden for den grænse, der sættes af de højeste afgiftssatser, som var gældende pr. 1. januar 1957. Disse foranstaltninger kan gøres til genstand for drøftelse i de nævnte institutioner.

(2) Finder Rådet, at manglen på ensartethed skader visse industrigrene i de øvrige Medlemsstater, kan det på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal vedtage at opfordre den franske regering til at træffe visse foranstaltninger med henblik på at gøre afgifter og støtteforanstaltninger ensartede for hver af de tre kategorier: råvarer, halvfabrikata og færdigvarer. Såfremt den franske regering ikke træffer disse foranstaltninger, bemyndiger Rådet, ligeledes med kvalificeret flertal, de øvrige Medlemsstater til at gennemføre beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som det fastsætter.

(3) Såfremt de løbende poster på franc-om-

rådets betalingsbalance har været i ligevægt i mere end ét år, og dets valutareserver har nået et niveau, der må anses for tilfredsstillende, især når omfanget af dets udenrigshandel tages i betragtning, kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal træffe beslutning om, at den franske regering skal afskaffe afgifts- og støttesystemet.

Såfremt Kommissionen og den franske regering ikke er enige om, hvorvidt franc-områdets valutareserver kan anses for tilfredsstillende, lader de en i fællesskab udpeget person eller institution afgøre spørgsmålet som voldgiftsdommer. Hvis de ikke når til enighed, udpeges voldgiftsdommeren af Domstolens præsident. Træffes beslutning om afskaffelse, skal denne gennemføres på en sådan måde, at den ikke bringer ligevægten på betalingsbalancen i fare; specielt kan den gennemføres gradvis. Så snart denne afskaffelse har fundet sted, finder samtlige Traktatens bestemmelser anvendelse.

Udtrykket »løbende poster på betalingsbalancen« skal forstås i den betydning, hvori de internationale organisationer og Den internationale Valutafond anvender det, det vil sige som handelsbalancen og de usynlige transaktioner, der har karakter af indtægter eller af tjenesteydelser.

II. Betaling for overtimer

(1) Medlemsstaterne finder, at oprettelsen af fællesmarkedet ved udløbet af første etape vil medføre en situation, hvor det timetal, ud over hvilket der ydes overtidsbetaling, og det gennemsnitlige tillæg for overtimer, i industrien vil svare til det, der gælder i Frankrig ifølge gennemsnittet for året 1956.

(2) Såfremt ovennævnte situation ikke er indtrådt ved udgangen af første etape, skal Kommissionen bemyndige Frankrig til, på de vilkår, og i den nærmere udformning, som den fastsætter, at træffe beskyttelsesforanstaltninger for de industrigrene, der påvirkes af forskelle i aflønningsformen for overarbejde,